

Mødet den 26. Marts 1908.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Bischoff, Harald Jensen og Sabroe.

1. (J. Nr. 487—07.) Indstilling fra Skoleudvalget angaaende Besættelsen af 2 **Timelærerpladser** og 1 **Timelærerindeplads**:

Til den 1. Timelærerplads:

som Nr. 1.	H. C. Buch,	Aarhus,
» »	2. K. A. Knudsen,	»
» »	3. H. Brathlund,	København.

Til den 2. Timelærerplads:

som Nr. 1.	H. I. Jørgensen,	Aarhus,
» »	2. Otto Petersen,	»
» »	3. J. Rasmussen-Jensen,	»

Til Timelærerindepladsen:

som Nr. 1.	Christine Tarp,	Aarhus.
» »	2. Anna Andersen,	»
» »	3. Sigrid Vinter,	»

Indstillingen tiltraadtes.

2. (J. Nr. 487 -07.) Indstilling angaaende Besættelsen af et ledigt **Lærerembede**:

1. H. Sørensen, Præstø,
2. A. Beck, Wærum,
3. C. Larsen, Horsens.

Indstillingen tiltraadtes.

3. (J. Nr. 551—07.) Andragende fra Politibetjent

Nr. 51, Nielsen, om Bevilling af **Lægespecialist-behandling** for Eksem.

Bevilgedes.

4. (J. Nr. 546—07.) Andragende fra Økonom ved K. f. u. M. i København, N. C. Nielsen, om Bevilling i Henhold til **Beværtervedtægten** til Værts-hushold uden Ret til Udskænkning af Spiritus i Forbindelse med Gæstgiveri i Ejendommen Nr. 79 i Frederiksgade, hvor han agter at drive et Missionshotel.

Bevilgedes.

5. (J. Nr. 280—07.) Andragende fra Banelev N. P. Petersen Mørch om Meddelelse af dansk **Indfødsret**.

Anbefales.

6. (J. Nr. 12—07.) Indstilling om Tildeling af Alderdomsunderstøttelse.

Vedtoges.

7. (J. Nr. 529—07.) Andragende fra Alterdegneren ved St. Johannes Kirke om et **Løntillæg** paa 200 Kr. for Assistance ved Begravelser fra »De gamles Hjem«.

Bevilgedes.

8. (J. Nr. 556—07.) Indstilling fra Belysningsvæsenet om at der bevilges Inkassator Kurz's Enke en aarlig **Understøttelse** svarende til, hvad hun vilde have oppebaaret i Henhold til Pensionsreglementet, saafremt hendes Mand ved sin Død havde været pensionsberettiget: 247 Kr. 86 Øre.

Vestesen meddelte, at afdøde Inkassator Kurz's Regnskab var i fuldstændig Orden, og at Udvalget for Belysningsvæsenet indstillede Enken til en aarlig Pension af 246 Kr. 86 Øre, hvilket Beløb var beregnet paa sædvanlig Maade. Inkasator Kurz havde ganske vist ikke opnaaet Pensionsret, men man kunde dog ikke tænke sig at

lade Enken med de to Børn fuldstændig uden Subsistensmidler. Endvidere henstillede Udvalget, at Bestemmelsen om en ekstra Understøttelse af 100 Kr. for hvert Barn blev bragt i Anvendelse i dette Tilfælde. De to Børn var 11 og 13 Aar gamle, saa Understøttelsen skulde udredes i henholdsvis 4 og 2 Aar.

Simonsen vilde varmt anbefale, at Enken fik ikke blot Pensionen, men ogsaa de 200 Kr. til Børnene, hvis hun var uden andre Hjælpkilder.

Nørgaard kunde ogsaa anbefale Udvalgets Forslag.

Samuelson skulde gerne indrømme, at 247 Kr. var en meget lille Pension, men mange havde ikke mere, saa muligvis skulde man holde sig til dette Beløb.

S. Pedersen mente at vide, at Enken var af rig Familie, og at hun nød Renten af en Kapital. Han vilde derfor bede Udvalget foretage en Undersøgelse, inden Pensionen blev bevilget.

Lottrup kunde oplyse, at Enken — efter Hr. Gunsts Opgivelse — absolut intet ejede.

Indstillingen vedtoges, idet der endvidere tilstodes Enken 100 Kr. aarlig for hvert af hendes to Børn, indtil disse opnaa 15 Aars Alderen.

9. (J. Nr. 566—07.) Efter Indstilling af Belysningsvæsenet vedtoges det at ansætte Formand B. P. Harder som **Inkassator** ved Gasværket til Tømning af Automatgasmaalerne.

Vestesen skulde for Udvalget for Belysningsvæsenet foreslaa, at den ene af de to ledige Inkassatorposter ved Gasværket blev besat uden Opslag med den Mand, der i et Aars Tid havde foretaget Tømningen af Automatmaalerne, og at man ved Besættelsen af den anden, der var blevet

ledig ved Inkassator Kurz's Død, benyttede de Ansøgninger, der var indkommet om den sidste Skatteopkræverplads. Samtidig forespurgte Udvalget, om det selv kunde besætte saadanne Poster, eller om Byraadet vilde træffe Afgørelsen.

Jakob Jensen ansaa det for rigtigst, at Pladserne blev opslaaet, og at Byraadet besatte den Art mere betroede Poster.

Mousten henstillede til Kasseudvalgets Overvejelse, om ikke nogle af de mange Inkassatorposter kunde slaas sammen.

Mikael Johansen havde for saa vidt intet imod, at disse Pladser blev opslaat, men saa skulde alle Pladser opslaas, for at alle Udvalg kunde blive stillet ens. Da imidlertid Skoleudvalget besatte Pedelpladserne, vilde han anbefale, at Udvalget for Belysningsvæsenet besatte Inkassatorposterne ved Gasværket.

Filtenborg anbefalede, at Udvalget selv besatte de ledige Poster, og bad om, at der maatte blive taget Hensyn til dem af de søgende, som i Forvejen var i Kommunens Tjeneste, fremfor helt nye Folk. Han skulde i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa Bud Østerby.

Vestesen vilde bede om, hvilken Bestemmelse man end vedtog skulde gælde for Fremtiden, at de to Pladser blev holdt ude fra hinanden. For Tømning af Automatmaalerne havde man nu en Mand, der egnede sig til denne Bestilling, og det vilde derfor ikke være rigtig passende at udbyde en Plads, der i Virkeligheden var besat. Udvalget overvejede forøvrigt Muligheden af at indskrænke de mange Besøg i Husene for Aflæsning og Opkrævning.

Samuelson gjorde opmærksom paa, at der i Lønregulativet burde findes Bestemmelser om,

hvilke Poster der skulde besættes af Byraadet og hvilke af de respektive Udvalg. Inkassatorposterne var jo altid tidligere blevet besat af Byraadet. Han kunde anbefale, at den Mand, der for Tiden besørgede Tømningen af Automatmaalerne, fik den ene af Posterne.

Jakob Jensen syntes nok, der var Forskel paa at besætte en Inkassatorplads og en Pedelplads, idet en Inkassator skulde betroes betydelige Pengesummer, hvorimod en Pedel egentlig kun var en Fyrbøder. Skoleudvalget antog ogsaa tidligere Timelærerne; den Ordning var nu bortfaldet, og Skoleudvalget havde for den Sags Skyld heller intet imod, at Byraadet fremtidig overtog Besættelsen af Pedelpladserne. Han kunde ikke gaa ind paa, at de, der var i Kommunens Tjeneste, skulde være selvskrevne til at rykke op i højere Poster, men kunde godt gaa med til at give den ene af Inkassatorposterne til den Mand, der nu foretog Tømningen af Automatmaalerne. Dog maatte han fastholde, at Byraadet stedse skulde antage de Mænd, som skulde have med Penge at gøre.

Nørgaard ventede, at Belysningsudvalget og Vandværksudvalget vilde forhandle om en anden Ordning for de under disse Udvalg hørende Opkrævninger, og spurgte, om en saadan Forhandling ikke kunde resultere i, at man kunde nøjes med nu kun at antage een Inkassator. Han kunde give Hr. Samuelson Ret i, at Lønregulativet burde indeholde Bestemmelser for Besættelsen af de forskellige Pladser, og vilde henstille, om Lønudvalget ikke kunde udarbejde saadanne Bestemmelser, saaledes at der kunde skabes Ensartethed.

Simonsen mente, at Byraadet burde besætte Inkassatorpladserne, og syntes ikke, der i dette Tilfælde var noget til Hinder for at opslaa

ogsaa den Plads, som Udvalget ønskede at besætte med den Mand, der hidtil havde foretaget Tømmingen af Automatmaalerne.

M i k a e l J o h a n s e n fandt det urigtigt at give enkelte Udvalg fremfor andre Tilladelse til at besætte Poster og hævdede, at Skellet ikke kunde sættes efter, om Manden skulde være Inkasator eller ej.

S a m u e l s e n forekom det mest ærligt overfor Ansøgerne kun at opslaa en Plads, naar man i Forvejen var enig om, hvem der skulde have den ene Plads. For denne Mands Vedkommende drejede det sig jo egentlig kun om Oprykning til en anden Lønklasse.

V e s t e s e n kunde støtte Hr. Samuelsens Betragtning. Det vilde være meget rigtigt, om Vandværket og Belysningsvæsenet kunde have fælles Opkrævning. Om der derved kunde spares en Mand, kunde der ikke nu siges noget, men Udvalgene kunde jo foretage en Undersøgelse om Muligheden deraf.

M o u s t e n gjorde opmærksom paa, at Vandafgiften og Skatten kunde opkræves samtidig, hvis Vandmaalerne blev aflæst for Tiden December—Marts i Stedet for som nu for Januar—April.

F i l t e n b o r g syntes, man gik for vidt, hvis Byraadet skulde antage Fyrbødere og Kontorister.

Udenfor Dagsordenen erindrede

10. F i l t e n b o r g om, at der, da Planlæggelsen af Marselisborgs Bebyggelse blev vedtaget, var blevet lagt den aller største Vægt paa at føre Dalgas-avenuen op i Forbindelse med Broen i Frederiks-alle. Da nu denne Bros Ombygning var nær forestaaende, vilde han henlede Opmærksomheden paa, at Tiden til at erhverve de for Planens Gennemførelse nødvendige Ejendomme ved Broen og

Jægergaardsvej nu sikkert var inde. Ejendommen ved Jægergaardsvej var for et halvt Aar siden blevet omprioriteret fra 14,000 Kr. til 28,000 Kr., og dens Pris vilde atter stige, naar Broen blev ombygget. Paa en eller anden Maade maatte Byen derfor snarest se at faa disse Ejendomme erhvervet, da det vilde være stor Synd, om den smukke Plan ikke skulde blive gennemført.

Nørgaard henholdt sig til Udvalgets Meddelelse om, at det havde sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen. Han havde ikke ventet, at Offentligheden skulde gøres bekendt med, at man ansaa det for heldigt at faa de paagældende Ejendomme eksproprieret, men han troede dog ikke, at det vilde faa nogen praktisk Betydning.

Simonsen skulde gerne indrømme, at Planen om Avenuens Gennemførelse saa meget tiltalende ud og ideelt set kunde være meget ønskelig, men kunde paa den anden Side ikke erkende, at der var Grund til at ofre vældige Summer derfor, da Planens Realisation næppe vilde faa større Betydning for Færdselen.

Nørgaard troede, at Hr. Simonsen saa galt paa Sagen. Hvis man ventede for længe med at erhverve de paagældende Ejendomme, vilde de blive for kostbare, og hvis man ikke førte Avenuen igennem, vilde Efterslægten sikkert bebrejde Byraadet det. Avenuen vilde i Fremtiden aldeles sikkert blive en Hovedfærdselsaare, og hele Kvarteret vilde vinde ved, at Hovedaaren var i god Orden. Avenuen skulde derfor føres igennem af praktiske og ikke af æstetiske Hensyn.

Filtenborg var ligeledes overbevist om, at Dalgasavenuen vilde blive en Hovedfærdselsaare, og ansaa det for en stor Fejl, om man nu nøjedes med et halvgjort Arbejde.

Simonsen hævdede, at skulde der blive stærk Færdsel paa den paatænkte Del af Dalgasavenuen, vilde det blive paa Bekostning af Jægergaardsvej. Han erindrede, at Dalgasavenuen i sin Tid var blevet omtalt som »Prinsevejen«, men han vilde dog finde det vel dyrt at lave »Prinsevej« der.

Nørgaard gjorde gældende, at den Trafik, der vilde komme til at foregaa ad Dalgasavenuen, ikke blev taget fra Jægergaardsvej, og at denne Gade i det lange Løb vilde vinde ved Avenuens Fuldførelse.

11. Lottrup anmodede om Bemyndigelse for Bro-lægningsudvalget og Markudvalget til at udse en ny Plads for **Dagrenovationen**, da man ikke turde gaa Sommeren i Møde med den nuværende Plads.

Simonsen kunde tænke sig Muligheden af at brænde Dagrenovationen og mente, at en saadan Ordning kunde overvejes sammen med Spørgsmaalet om en Forbedring af Natrenovationsvæsenet.

